

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 120. Claudio Abaume Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1584.

§. CXX.

Claudius Abaume Cardinalis mortuus.

Ciac. tom. 4. Cornelii Cardinalis obitum excipiebat mors trium aliorum Purpuratorum, Abaumii, Borromæi, & Comhijst. Burg. mendoni: quos inter primus Claudius ex Bresc. san Marth. de la Baume, seu Abaume ex nobili Gall. Chr. genere in Comitatu Burgundiæ ortum duxit, fuitque Claudi de Sainct-Sorlin Mareschalli Velleris aurei Equitis, ac Comitatus Burgundiæ Gubernatoris, & Guilielmettæ de Igny filius.

Hic a suis Parentibus juvenis adhuc cominittebatur Antonio Lullo Theologo liberalibus excolendus disciplinis, sub cuius magisterio, donec vigesimum quintum ætatis annum complevisset, vixit, dein vero tanquam Abbas præfuit Cœnobiis Cari- loci Ordinis Cistercien sis, diœcesis Bisuntinæ, & S. Claudi: insuper erat Prior Cigniaci atque Arbosii: sub idem quoque tempus anno ætatis suæ decimo sexto Petri de la Baume Bisuntini Archiepiscopi Coadjutor nominatus, in hac dignitate anno post Christum natum millesimo quingentesimo quadragesimo tertio a Paulo III. Papa confirmabatur, mortuo autem Patruo, anno sequenti Bisuntinæ Ecclesiæ Archipræsul creatus, per quadra-

quadraginta omnino annos hanc se- Sæcul. XVI.
dem summa cum prudentia, ac sapi- A.C. 1584
entia regebat. Postea Romam petiit
cum Antonio Lullo Vicario suo Genera-
li, visurus limina Apostolorum Petri, &
Pauli anno a partu Virginis millesimo
quingentesimo sexagesimo sexto sub Pio
V. Pontifice, a quo benigne exceptus fuit:
inde vero ad suam Dioecesin reversus a
Philippo II. arcans Consiliis præpositus
Prorex Neapolitanus eligebatur, tan-
demque a Gregorio XIII. Papa, anno
salutis nostræ millesimo quingentesimo
septuagesimo octavo, licet absens Pres-
byter S. Pudentianæ renuntiatus est,
romanam tamen aulam non adiit, sem-
per gregi Bisuntino intentus, & sta-
tionem nunquam deseruit, eoquod vi-
deret imminentibus undique hæresum
procellis, ac nimbis necessarium illi esse,
ut ibi ad hæreticos avertendos perpetuas
in Dioecesi sua excubias ageret, ubi
etiam suo Zelo Calvinistas debellave-
rat, suaque follicitudine per totum
Burgundiæ Comitatum illos represe-
rat. Tandem mortalitatem exuit anno
salutis millesimo quingentesimo octoge-
sim quarto, ætatis supra sextum quin-
quagesimo, feria quinta, decima
quarta Junii, cum iter ad adipiscendam
Regni Neapolitani Præfecturam pararet,
Arbosii, quo loco juxta parentem Clau-

Hist.Ecclef. Tom. L,

P dium,

Sæcul. XVI. dium, & Petrum Cardinalem patruum
A.C. 1584. in Ecclesia S. Justi sepeliri voluit.

Hic idem Cardinalis in Bisuntina
Diœcesi Tridentinam Synodum recipi
curavit, atque aliunde fuit egregius
Literatorum Fautor.

§. CXXI.
*Sancti Caroli Borromæi pretiosa
mors.*

Cix. p. 891. Interea cum sanctus Carolus Borro-
mæus suas vires indies magis decre-
scere sentiret, geminato pietatis stu-
dio, ac religionis fervore sese ad illud
iter accingebat, quo se brevi coram eo
Judice, qui & iusticias judicaturus est,
sistendum præsenserat: eapropter ad
Varallum montem secessit; in hoc enim
pietatis loco in Novarrensi Diœcesi pro-
pe Vercellas sito sacri sepulcri imago ad-
ciendos affectus percommoda viseba-
tur: ibidem ergo ab operofis pastoralis
ministerii negotiis liber sex integris per
diem horis plerumque animum divina-
rum rerum contemplationibus pasce-
bat, reliquum vero tempus aliis pietati-
s operibus sacrabat, cumque singulis
annis totius anteactæ vitæ noxas in sacro
judicio aperire assuetus esset, hoc etiam
anno ejusmodi confessione, velut po-
strema omnes maculas eluere voluit,
nocte autem præcedente integris
octo